5 Bani în România.-10 bani în străinătate

ICGB

Anul XXXI.-No. 207.-Marți 30 Iulie 1913

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— — 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp 7 Bani 50
Idem pag. IV „ 35
Inserții și reclame 3,50 linia
Abonciuri sau informațiuni mortuare după mărime dela 60-150 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

Redacția și Administrația: 11, str. Brezoianu — București —

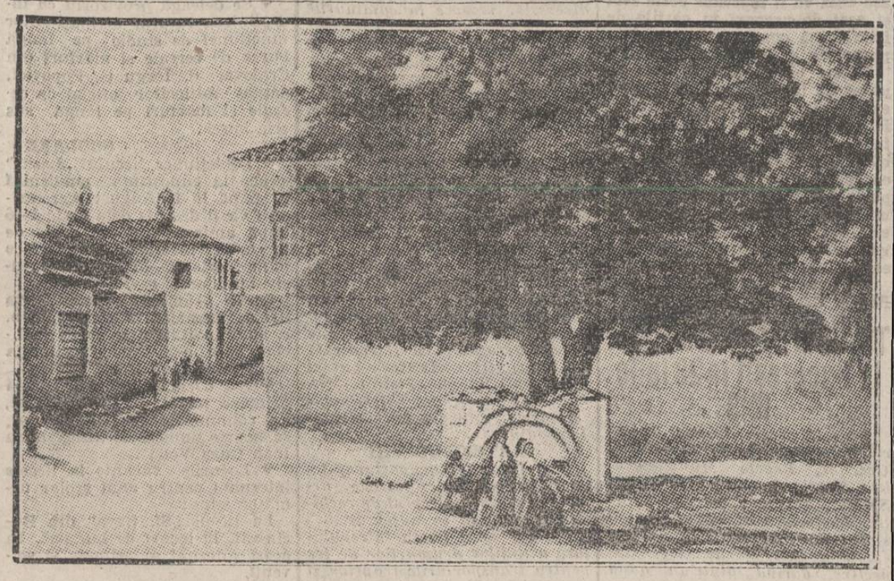

O VEDERE DIN ORAȘUL DEMIR-HISSAR (Macedonia)

SCRISORI DIN ZILE MARI

O NOAPTE IN NICOPOLE

— Notițe istorice, scene duioase și impresiuni —

In fața portului nostru Turnu Măgurele pe malul stâncos din dreapta Dunării, se înalță cetatea Nicopole, ca o falnică rămășiță din vremurile trecute.

Orașul păstrează încă vechiul său nume istoric din epoca greco-romana de Nicopolis, ceeace înseamnă cetatea zeiței Victoria, nume amăgitor însă sub care se ascunde mai de grabă un colț însetat de sânge omenesc, un dinte al morții nelocuit de vreme. In jurul acestei cetăți groaznice s'au desfășurat într'adevăr multe evenimente, din cari reamintesc pe cele ce urmează:

La 1396, s'a dat sub zidurile Nicopolei lupta între liga creștină, cruciată din Apus, și turci. In fruntea ligei creștine se afla, precum se știe, regele Sigismund al Ungariei, alături de care au luptat Mircea cel Bătrân cu oștile sale și Comitele Frederic VI de Zollern, strămoșul M. S. Regelui nostru și întemeietorul Casei de Hohenzollern.

Creștinii lasă pe câmpul de luptă 20.000 de oameni, iar din partea Turcilor numărul fu îndoit. In furia sa, pentru o perdere așa de mare, Baiazid Sultanul Turcilor ordonă ca toți prizonierii să fie uciși. Contingentul morții se mări într'un mod înspăimântător, iar isbânda trecu de partea Turcilor.

După acest dezastru al creștinilor, Turcii iau locul Romanilor în răsăritul Europei, așezându-și garnizonele în cetățile lor. Nicopolea sau Nicopoiul mare, cum scriu cronicarii noștri, ajunge capitala unui sangiacat.

La 1798, orașul fu ars de vestitul Passvan-Oglu, iar la 1810 fu cuprins de Ruși.

La 1877, Rușii intrară din nou în această cetate, dar după luarea Rahovei de către trupele române, comandantul armatei de vest, M. S. Domnitorul Carol, ceru ca Nicopole să fie pus sub ordinele Sale. La 22 Noemvrie trupele române înlocuesc pe cele ruseți, iar un Român este numit comandant al cetății.

Din timpul războiului pentru neatârnare ni se păstrează următorul tablou trist din jurul Nicopolei, zugrăvit chiar de M. S. Regele nostru, care scrie:

„Ajuns pe șesul de lângă Nicopole, când lumina asfinția, Mi se înfățișă o privire și mai îngrozitoare. Pe toată întinderea șesului, cât ochiul putea cuprinde nu se vedeau de cât morți, căzuți de trudă, de foame și de frig. La intrarea în cetate, toți ofițerii trupelor române din Nicopole Mi-au eșit înainte. Stradele erau astupate cu trăsuri și cu căruțe; pe lângă ele, mulți cărăuși și cai morți; în șanțurile cetății unsprezece mii prizonieri gemeau grămădiți; spre paza lor numai o mie cinci sute soldați". (Cuvântări și scrisori III. p. 483).

Tot gândindu-mă dar la atâtea întâmplări sângeroase petrecute în jurul acestei cetăți, soarele apunea și din toată înfățișarea orașului nu mi se înlăturâ de cât vre-o câteva imagini și scene duioase, pe care le schițez acum.

Sus, la cazărmi, se aflau dorobanții noștri din regimentul 8, sub comanda d-lui maior Cerkez: jos, la poalele cetății, mahalale turcești sărăcăcioase, date oarecum în lături de cele bulgărești cari ocupă locurile mai bune. Nu departe de port, o bisericuță ruinata, cu turla retezată de vremuri și potrivita pentru cuibul unei berze, ce se așezase acolo. Din cauza lipsei de timp și a altor împrejurări nu am putut vizita acest monument, pe care l'am privit numai din trecere și de la oare care depărtare. El merită însă a fi studiat, fiindcă are un aspect arhaic, asemănându-se mult cu vechile bisericute bizantine dela Mistra.

La cazărmi, avuși fericitul prilej să salut pe comandantul cetății, căruia îi reamintii de colonelul Cerkez dela 1877, la care întâmpinare d. maior Cerkez îmi răspunse că se și înrudește cu bravul colonel înaintat general pe câmpul de luptă. Coincidența era surprinzătoare.

— „Și cu sunt veteran, adaogă un bătrân maior, ce sta la acciaș masă cu comandantul. Nu am pe lume pe nimeni altul de cât un fiu, ofițer.

„Și dacă a plecat el, am plecat și cu să murim împreună. Mă numesc maiorul Emanuelescu, veteran. Aștept ordinul domnului comandant să plec după fiul meu".

Jos, la marginea orașului curgea Dunărea, iar la care care de depărtare se vedea Oltul, a cărui nume-și apele sale turburi în albia Dunării.

Această priveliște completa spusele bătrânului maior și ma facu să cuget la vorba veche, că în vremuri grele Dunărea și Oltu ne mana cu sotu.

D. dr. Camerman din Buzău, medicul garnizonei, avu bunăvoința să mă conducă la infirmerie, unde zăceau câțiva soldați bolnavi de pneumonie și alte boale mai ușoare. Oamenii cum ne văzură se înveseliră mult, și medicul mă încredința că se vor însănătoși în curând. Nu pot trece însă cu vederea constatarea că oamenii se îmbolnăviseră din cauză că, sărmanii, plecaseră aproape goi de acasă, din toiul muncii, și tot goi, fără mantale erau și ei, mulți dintre dânșii, rau militieni, încălțați cu opinci, purtând cioarecî și haină de acasă și doar arma dela Stat.

Dela infirmerie trecurăm la bucătărie, unde gustarăm din mâncarea soldaților.

Era o ciorbă gustoasă de fasole, pe care oamenii o împărțeau jumătate cu copiii de turci ce se țineau roiu, ca muștele după oi. D. doctor adaugă cu o sinceritate laudabilă că nici atunci când fasolea nu e bine fiartă, din cauză că lemnele lipsesc, oamenii nu se plâng, fiindcă ei spun, că așa se întâmplă la război.

Zilele de vară sunt arzătoare la Nicopole, pe când nopțile sunt friguroase, apoi bat vânturi reci și plouă des. Soldații noștri rabdă însă cu bărbăție orice schimbare bruscă a temperaturei, rămânând la postul de onoare, unde datoria către patrie îi destină.

Noaptea împresurase de mult cetatea: oamenii stingeau lămpile pentru odihnă; într'aceia vântul bătea cu furie și o ploae torențială începu a se deslănțui.

Cea dintâi figură ce-mi apăru atunci în minte fu chipul unui criminal bulgar pe care-l văzusem la Turnu-Măgurele, dus sub escortă, fiindcă omorâse hoteș, pe la spate, un sergent român dela vânători în recunoaștere. Apoi prin camerele vecine dela hotelul bulgăresc la care mă aflam, nu auziam de cât pași sfioși iar pe la uși șoapte scurte în bulgărește, pe cari nu le pricepeam.

Pedeapsura mă munceau tot gânduri rele și regretam amar lipsa de prevedere, de a nu fi înștiințat autoritatea noastră militară din oraș că rămân aci.

Dar tocmai în aceste momente, când întunericul, ploaia și frica de moarte mi se păreau mai apăsătoare, glasul sentinelei române răsună în noaptea adâncă.

— Cine e? Stai!

Era patrula română, care-și făcea datoria, viața mea ca și a celorlalți se afla sub paza credincioasă a dorobanțului Neacșu din Buzău.

Al. T. Dumitrescu

(1) Scriitorul acestor rânduri a străbătut în timp de 13 zile, de la 10—23 Iulie, câteva orașe din zona de operație a armatei noastre în Bulgaria și a ajuns prin cadrilater până la avantposturile de deasupra Varnei, ținând oarecum recordul tuturor călătorilor ce s'au putut face în acele părți, sub stare de război, până la încheerea păcii. După Nicopole vor urma note și impresiuni despre prinșii dela Ferdinandovo, despre orașele și cetățile Turtucaia, Silistra, Balcic, Dobrici, Cavarna, Caliacra, Ecrene, Dișbudac, precut și amănunte și constatări istorice despre enigmaticii găgăuți, adică despre creștinii cari vorbesc limba turcă din cadrilater, pe cari autorul îi privește drept fii perduți iar acum regăsiți ai românismului.

„Limanul"

familiilor ostașilor chemați sub drapel

— Subscripțiile. — Patronagiul M. S. Reginei —

M. S. Regina a binevoit să ia sub înalta Sa președinție organizația comitetelor afacerilor de către familiile ofițerilor armatei, pentru ajutorarea familiilor gradelor inferioare din comunele rurale și urbane ce nu sunt capitale de județ. Suverana a dat acestei instituțiuni numele de „Limanul" și și-a exprimat dorința ca ea să fie o organizație permanentă care, la timpul oportun, să poată avea sumele necesare pentru formarea unui fond însemnat cu care să se poată interveni, încă din primul moment, acolo unde va fi nevoe.

Publicăm, mai la vale, sumele subscrise de generoși donatori pentru strângerea acestui fond.

S'a și pus la dispoziția doamnelor membre ale celor zece plăși din județul Ilfov sumele necesare cu care au și plecat să le distribue acolo unde vor constata nevoia. S'a mai pus la dispoziția garnizoanei Botoșani, sumele necesare pentru ajutorarea a 20 de familii din comuna Bârsănești, unde se simte urgentă nevoie.

Iată acum și numele subscriitorilor, dela cari s'a strâns până acum suma de 43.385 lei, pentru realizarea frumosului și nobilului scop al acestei instituțiuni:

M. S. Regina 1000 lei, familia Paraschivescu Ciurcu 100 lei, d. Marinescu-Bragadiru 1000 lei, d-ra Emilia g-ral Gramaticescu 1000 lei, d-ra Eliza colonel Cristescu 100 lei. d-na comandor Graçoschi 800 lei, d. Ilie Gherghel 500 lei, din care 100 lei se vor da celor din comuna Sendricenî (Dorohoi), frații Mircea 3000 lei, pentru ostași reg. M.-Viteazu No. 6, d. I. Lerner 100 lei, d. Mihail Berlescu 2000 lei, subloc. rezervă H. Stahl 100 lei, pentru ostași reg. M.-Viteazu No. 6, Nicu Toma 500 lei, a se da primului soldat căzut pe câmpul de luptă, Ilie I. Sebăreanu 10.000 lei, pentru răniții din Domnești și Putești (Putna) și Pârlita (Brăila) sau orfanilor celor rămași pe câmpul de lupă, când se înapoiază să fie împărțită între ei de o potrivă, Alex. I. Sebăreanu 5000 lei, pentru comunele Măgurele și Cornetu-Cuib (Prahova) se va împărți ca mai sus, d-ra maior Crăiniceanu 100 lei, d. N. Faur 10 lei, d-ra Ioana colonel Berendei 100 lei, ofițerii regimentului 1 cetate 150 lei, din care 40 lei sunt vărsați la reg de societatea coop. Vinta. d-ra general Mavrocordat 2000 lei, câte 1000 lei comunele Tătăranî (Prahova) și Puteni (Tecuci), d. Lerner 140 lei, casa Dotații oastei 3000 lei, d-ra Alexandrina Zotu 20 lei, N. Teodorescu 5 lei, d-ra Marîesa Lucă 20 lei, d-ra Shimdt 20 lei.

Prin d-ra maior Munteanu, președinta plășei Ferbinți Ilfov. Grigore Melic 120 lei. Marioara Ventura 100 lei, Elena maior Munteanu 100 lei, Dancovici Victor 40 lei, Ion Solacolu 100 lei, dr. Th. Solacolu 100 lei, Hugo Vagner 40 lei, Ion Anastasiu 120 lei, Al. Serghiescu 100 lei, Alexandrina Vasilescu 20 lei, Liseta Theodor 100 lei, Elisa Politymos 40 lei. Elisa G. Alexandrescu 100 lei. Silvia Aslan 100 lei, Costică Alexandrescu 100 lei. George Gheorghiu 100 lei, d-ra general Rengescu-Dabija 100 lei. Barbu Dumitrescu 40 lei.

Prin d-ra maior Crăiniceanu, președinta plășei Bolintinu Ilfov. Ion Rădulescu primar 100 lei, R. Mincu 100 lei. R. Biskaborn 20 lei, Ion B. Arion 100 lei, Maria Em. Băleanu 100 lei. Matilda Anghel Negoescu 60 lei, în porumb una chilă, Matilda și Anghel Negoescu 600 lei, în porumb măcinat zece kile. Toma Dobrescu 40 lei și sămănânal pe timpul mobilizării una kilă porumb.

Prin d-ra Constantinescu președintă Nicu Dimitriade 20 lei, Al. și Maria Brăiloiu 100 lei, Hristodul Ap. Papazoglu 100 lei, Gh. Boerescu 20 lei. Ion Mala 5000 lei, Schenker & Comp. 3000 lei, Neculae Lupescu 1000 lei, Carniol 100 lei, Tănase Cretulescu 500 lei.

Scrisori din Turcia

Viitorul aromânilor din teritoriile ocupate de sârbi.--Convorbire cu d. dr. Filip Mișea, fost deputat

Constantinopol, 26 Iulie

De câteva zile se află în orașul nostru d. dr. F. Mișea, fost deputat în Camera otomană, care a sosit din Monastir.

Chestia aromânilor din ținuturile ocupate de balcanici prezentând un interes deosebit, mai ales acum când la București se discută această chestie, am rugat pe d. dr. F. Mișea să-mi arate pentru ziarul „Universul", care este noua situație a aromânilor din ținuturile ocupate de sârbi, precum și viitorul național al acestei populațiuni. Iată declarațiunile și părerea d-lui F. Mișea:

Până când nu se știa precis despre soarta Bitoliei și până când grecii aveau încă speranțe ca Bitolia să le rămâe lor, populațiunea aromânească trăia într'o continuă neliniște — și cu drept cuvânt — pentru că viitorul național era ca și pierdut și ori care se gândea să emigreze.

Și cu toate că sârbii ocupaseră Monastirul, grecii totuși nu își pierdusără speranța că acest oraș va fi cedat Greciei.

Vizita d-lui Venizelos la Monastir a făcut ca grecomanii să își ia ultima speranță. Într'adevăr, d. Venizelos într'o consfătuire ce a avut-o la Mitropolie cu notabilii grecomani din Bitolia, le-a declarat categoric că Monastirul are să rămâe sârbilor și că trebue să se resemneze căutând să devie *buni cetățeni* sârbi. Aceste declarațiuni ale d-lui Venizelos au avut darul să facă pe mulți notabili să-i impute cu amărăciune, sacrificiile enorme făcute de ei pentru elenism și astăzi se vad părăsiți cu desăvârșire neputând obține măcar acelecași drepturi cari le aveau sub turci.

Ceea ce este interesant este faptul că declarațiile d-lui Venizelos au redeșteptat în grecomani sentimentul național declarând, cu mândrie d-lui Venizelos că ei sunt aromâni și că numai idealul politic grecesc, adecă alipirea la Grecia i-a făcut să servească cauza grecească.

Acum însă, când această speranță este pierdută, ei nu înțeleg decât să fie ceeace au fost în totdeauna, adică aromâni și ca atare ei nu se pot îngloba în massa slavă, cum avea nerul a le inspira d. Venizelos. Acesta declarațiuni n'au displăcut premierului Greciei care le-a spus: „Foarte bine, de altfel nici noi n'am crezut vre-odată că sunteți greci".

Prin urmare, după cum se vede, chestiunea aromânească în ținuturile ocupate de sârbi va deveni în viitor înfloritoare pentru că va cuprinde toată massa aromânească care până acum, cea mai mare parte din ea, servea interese străine de neamul lor. Asa încât de și hotărele Serbiei nouă nu sunt încă bine cunoscute totuși, aproximativ, se poate zice că numărul aromânilor cari se vor putea reduce cu usurință la conștiința națională va trece de una sută cinci zeci de mii sau chiar două sute de mii.

Lucru și mai îmbucurător este că sârbii, mai realiști în ce privește viitorul țărei lor și ca unii cari voiesc să facă să dispară, odată pentru totdeauna, chestiile de propagandă, aŭ întocmit un proect după care se vor conduce în viitor. Anume vor introduce în Constituția lor, care până acum nu permitea nici o altă școală decât cea națională sârbească, un articol în sensul că se va permite deschiderea de școale *după caracterul etnic al populațiunei locale din ținuturile ocupate*. In acest mod ei recunosc patru unități etnice și anume: slavi, români, turcî și izraeliți cum este în realitate.

La Monastir a venit un funcționar de la ministerul de externe din Serbia, secția naționalităților, ca să studieze aplicarea acestuî proect și de la care am putut obține relațiunile de mai sus.

Ceva mai mult: la o întrebare făcută acestui personagiu, dacă proiectul pentru aromâni va fi general, adică va cuprinde și pe românii din Serbia vechi, mi-a răspuns cu toată sinceritatea-i da, pentru că s'a dovedit, cu prisosință, că cu toată rigoarea Constituției și a măsurilor administrative pentru a desnaționaliza pe românii din Serbia, aceștia nu rămas români, ca și în trecut. Apoi ar fi păcat ca elementul român care, cu ocazia războiului, actual a dat dovezi de vitejii fără seamăn, să fie lipsit de dreptul cel mai sfânt, acela de a se dezvolta în limba lui.

Sârbii, acordând românilor drepturi cât mai mari n'aŭ de ce se teme, din contra vor avea în ei cetățeni devotați.

Cum interesele Serbiei și ideiul ei politic în viitor va strâns legat de acel al țărei românești, putem să credem în sinceritatea celor declarațiuni ale d-lui Venizelos că ei sunt aromâni și că numai idealul politic grecesc, adecă alipirea la Grecia i-a făcut să servească cauza grecească.

Cu părere de rău am părăsit cartierul general al corpului V și pe ofițerii cari ne-aŭ mișcat până în adâncul sufletului cu descrierea escursiunei lor războinice și plină de avânt patriotic, dar trebuia să plecăm, de oarece înainte de a se face seară urma să luăm drumul spre Constanța.

Incă nu asfințise soarele când am ajuns la Balcic, „Dacia" ne aștepta în larg gata să ne ducă înapoi.

Zadarnic cățîva cerem să se întârzie plecarea ca să putem vizita cât de sumar orașul, „nu e timp".

Motorul bărcei după vapor fusese reparat și în câteva minute, remorcând pe celelalte, ne depărtează de mal și ne lipește de pereții vaporului.

„Dacia" ridică ancora și pornim. Ultimele raze ale soarelui poleiește acoperișurile caselor din Balcic, ce încet-încet se pierd privirilor noastre.

Un vânt rece, înviorător, ne face să uităm de grabă căldura de peste zi și să ne punem ceva mai gros pe noi. Negura începe să se aștearnă și devine tot mai deasă până nu mai deosebim nimic cu ochiî; clopotul ne chiamă la masă, când am terminat farurile de la Constanța, ce licăreaŭ în depărtare, ne vesteaŭ că era pe sfârșite călătoria noastră. O oră mai târziu intrăm în baia portului.

Noaptea am trecut-o tot pe vapor, iar în ziua următoare la 2 d. a. am plecat cu trenul spre București. Nu mai eram însă toți cari plecasem, uniî aŭ rămas în România Nouă, alțiî în Constanța: seara la 9 ceî plecați eram în București: se sfârșise călătoria pe care o făcusem în condițiî nu se poate mai plăcute sub toate raporturile, grație aranjamentului și extremeî amabilități a ofițerilor conducători, cărora le exprim tuturor căldurosele mulțumirî.

N. Ciocârdia

In zona de operații

Din cadrilater

— Insemnările trimisului nostru special —

-- Din Bivuacuri.--Curajul ostașilor noștri.--Masa în comun.--Intoarcerea la Balcic.-- Spre Constanța.-- Ultima noapte pe vapor.-- La București.-Ofițerilor însoțitorî.--

București, 20 Iulie.

Mai mult ca 2 ore a trebuit să facem cu automobilul ca să putem vedea artileria infanteria și vânătorii bivuacuați în jurul Dobriciuluî.

Dar am avut ce vedea. La înapoere am trecut prin oraș și ne-am reintors la comandamentul diviziei unde ne așteptau câte un borș de campanie din care mai toți ne-am scos câte 2 farfuriî.

Multe și frumoase lucruri neau povestit ofițerii în puținul timp cât am stat împreună: amănunte asupra ocupațiuneî.

E drept că n'a fost un război dar nimenî la început nu știa că are să fie așa, toți se așteptau la lupte, toți credeau că vor fi primiți cu gloanțe și obuze, la război doar plecaseră vitejiî noștri ostași. De cât curaj aŭ dat dovadă soldații și ofițeriî în această ocazie numaî, ceî cari aŭ fost atunci cu dânșiî pot spune.

Unde se bănuia că e un pericol mai mare acolo se ofereau toți să meargă, recunoașterile, de ceî însărcinați, se făceau cu atâtea constiinciozitate că șefiî rămâneaŭ în admirație de curajul îmipns uneori până la nesocotință al bravilor noștri ostenî.

Aci am întâlnit și pe preotul Avramescu, de la biserica Brezoianu, din Capitală, care venise să înbărbătezo cu cuvântul la caz de nevoie, după cum venise și hogea Ahmet Ziadiu pentru soldații musulmani din Dobrogea.

Cu părere de rău am părăsit cartierul general al corpului V și pe ofițeriî cari ne-aŭ mișcat până în adâncul sufletului cu descrierea escursiuneî lor războinice și plină de avânt patriotic, dar trebuia să plecăm, de oarece înainte de a se face seară urma să luăm drumul spre Constanța.

Incă nu asfințise soarele când am ajuns la Balcic, „Dacia" ne aștepta în larg gata să ne ducă înapoi.

Zadarnic cățîva cerem să se întârzie plecarea ca să putem vizita cât de sumar orașul, „nu e timp".

Motorul bărcei după vapor fusese reparat și în câteva minute, remorcând pe celelalte, ne depărtează de mal și ne lipește de pereții vaporului.

„Dacia" ridică ancora și pornim. Ultimele raze ale soarelui poleiește acoperișurile caselor din Balcic, ce încet-încet se pierd privirilor noastre.

Un vânt rece, înviorător, ne face să uităm de grabă căldura de peste zi și să ne punem ceva mai gros pe noi. Negura începe să se aștearnă și devine tot mai deasă până nu mai deosebim nimic cu ochiî; clopotul ne chiamă la masă, când am terminat farurile de la Constanța, ce licăreaŭ în depărtare, ne vesteaŭ că era pe sfârșite călătoria noastră. O oră mai târziu intrăm în baia portului.

Noaptea am trecut-o tot pe vapor, iar în ziua următoare la 2 d. a. am plecat cu trenul spre București. Nu mai eram însă toți cari plecasem, uniî aŭ rămas în România Nouă, alțiî în Constanța: seara la 9 ceî plecați eram în București: se sfârșise călătoria pe care o făcusem în condițiî nu se poate mai plăcute sub toate raporturile, grație aranjamentului și extremeî amabilități a ofițerilor conducători, cărora le exprim tuturor căldurosele mulțumirî.

N. Ciocârdia

SERVICIUL TELEGRAFIC

al ziarului „Universul"

Schimb de telegrame

între Regele Carol și Împăratul Wilhelm

Berlin, 27.— **Iată telegramele schimbate între împăratul Wilhelm și Regele Carol, cu prilejul încheierei păcei:**

„După multe dificultăți, încheierea păcei e asigurată, și slavă Ție, va fi definitivă. In momenul de față, gândul Meu se oprește la Tine și îți mulțumesc din toată inima pentru amiciția și simpatia Ta, mai ales în zilele acéste atât de grave.

CAROL.

Impăratul Wilhelm a răspuns din Swinnemunde, de pe bordul yachtului Hohenzollern.

„Depeșa D-Tale, sosită azi noapte a fost o mare bucurie pentru Mine. Te felicit în mod sincer și cordial de frumosul succes pe care poporul Tău și toate Statele beligerante, precum și întreaga Europă îl datoresc politicei Tale de adevărat bărbat de Stat. In acelaș timp e o mare satisfacție pentru Mine că Mi-ai spus că am putut contribui și Eu la scopul atins. Să dea Dumnezeu să-ți păstreze o viață lungă pentru fericirea țărei Tale. Cu amicițiie și admirație Mă bucur de cooperarea noastră comună într'un scop de pace".

WILHELM

Ședința

conferinței ambasadorilor

Viena, 27.—*Ședința de ieri a conferinței ambasadorilor a fost una din cele mai fructuoase, așa că se speră că, conferința își va putea termina activitatea cu ședința de Luni.*

Granița de Sud a Albaniei a fost stabilită în principiu, rămânând Atylos și Koritza posesiune albaneză. Partea technică a delimitării va fi executată la fața locului de o comisiune internațională.

In privința insulelor din marea Egee punctul de vedere francez se apropie tot mai mult de cel italian, deci dorințele Austro-Ungariei și Italiei au triumfat în toate domeniile.

In ce privește insula Tasos, conferința a hotărât ca aceasta să aparțină țărei care va avea portul Cavalla.

In privința Cavallei se observă o schimbare bruscă în atitudinea diplomației franceze care se apropie tot mai mult de punctul de vedere rus.

Intreaga presă engleză cere cu insistență revizuirea tratatului cu atât mai mult că Serbia a dovedit în chestia bisericilor și scoalelor bulgare o intransigență care a provocat nemulțumirea întregei Europe.

UN CAZ DE HOLERA LA CATARO

Viena, 27. — **Un caz de holeră asiatică a fost constatat la Cattaro.**

MASURI CONTRA HOLERII IN UNGARIA

Budapesta, 27. — Guvernul va interzice în curând importul cărnei și al merindelor proaspete din țările balcanice de teama holerei.

VIITORUL MINISTRU PLENIPOTENȚIAR AL ROMANIEI LA SOFIA

Budapesta, 27. — **Ziarul „Keleti Ertesito" anunță că consulul general român din Budapesta, Gheorghe Derussy va fi numit ministru plenipotențiar la Sofia.**

PERICOLUL UNUI RAZBOI INTRE STATELE UNITE ȘI MEXIC

Londra, 27. — *Ziarul „Times" află că Președintele Republicei Mexicului a declarat cum că se va opune cu armele.*

Tot după marele ziar englez, o mare îngrijorare domnește la Washington în privința Mexicului. O insultă din partea Mexicului la adresa trimisului american Lindi, ar putea deslănțui un război între Statele Unite și Mexico.

BULGARII AU INCENDIAT 15 SATE MUSULMANE

Constantinopol, 27.—**După o telegramă particulară a oficiosului „Tanin", bulgarii au incendiat 15 sate musulmane în apropiere de Habibtche.**

Populația acestor sate sa refugiat la Adrianopol.

Naum.

GREVA DIN MILANO

Milano, 27. — *Grevișiî au provocat și astăzi turburărî dar numaî în unele suburbiî lăturalnice ale orașului.*

Grevișiî au convocat o intrunire în care vor hotărî asupra atitudineî lor viitoare.

Garnizoana orașului a fost întărită cu noui trupe și este compusă acum din 6000 infanteriști, 18 companii de cavalerie, 2390 bersaglieri și 1260 polițiști.

Azi au fost arestați 150 greviști.

IMPARATUL WILHELM VA VIZITA PE FRANZ FERDINAND

Berlin, 27. — *Față de știrile răspândite de unele ziare, că împăratul Wilhelm va vizita pe prințul moștenitor austriac la moșia acestuia din Eckertau, ziarul* „Norddeutsche Allgemeine Zeitung" *stabilește că Frantz Ferdinand a invitat într'adevăr la o vânătoare pe împăratul Wilhelm, dar nu la Eckertau ci la Konopiște și că împăratul a primit această invitație.*

TRATATUL DE PACE

A FOST ADMIS IN INTREGIME

In ședința plenară de alaltăeri, conferința pentru pace a admis și celelalte articole din tratat.

După ce d. general Coandă a dat citire procesului-verbal al expertilor militari indicând acordul asupra clauselor tecnice militare, d. Ristici, în numele Serbiei, a citit o declarațiune prin care se spune că Serbia rezervă tribunalului internațional dela Haga examinarea despăgubirilor cari nu intră în acțiunea militară directă.

D. Ristici a repetat sub această formă cererea de despăgubiri pentru populațiunea civilă victimă a devastărilor și masacrelor, cerere făcută în ședința precedentă de delegațiunea greacă.

D. Venizelos a luat apoi cuvântul și a făcut aceeași declarație ca și d. Ristici.

S'a continuat apoi discuțiunea celorlalte articole ale tratatului de pace.

La art. 7, unde se vorbește de dreptul de rechiziționare și de întrebuințarea liniilor drumului de fer pe teritoriul bulgar, d. Radef a propus ca să se stabilească o înțelegere între România și Bulgaria pentru ca drumurile de fer să fie întrebuințate imediat și pentru civiliî intru cât nu va stânjeni nevoile militare.

La această propunere d. general Coandă a răspuns că e gata să trateze.

D. Venizelos întreabă apoi pe delegații bulgari dacă nu vor să termine și chestiunea libertăților școlare și bisericești.

D. Radef răspunde, că delegația bulgară nu poate accepta separat și că regretă că nu s'a admis reciprocitate între toate statele.

D. Spalaicovici anunță că de acord cu Bulgaria s'a găsit soluțiunea pentru vechea frontieră sârbo-bulgară în dreptul Pirotului.

D. Toncef citește apoi următoarea declarație:

„Delegații bulgari considera că dorința generală de a se vedea stabilindu-se în Balcani o pace stabilă și un just echilibru ar fi fost mai fericit realizată pe bază principiului naționalităților.

Cu toate acestea ținând seama de situația presentă și pentru a face dovadă de deferență față de marile Puteri, ale căror sfaturi le ascultă cu sfințenie, aŭ consimțit la stabilirea cu aliații, pentru împărțirea condominiului teritorial cucerit de la turcî un acord motivat numaî de considerațiuni de fapt.

„Delegații bulgari exprimă speranța că Bulgaria va găsi pe lângă marile Puteri un sprijin propriu a ameliora situațiunea ei conform cu sacrificiile făcute de ea și de necesitățile desvoltăreî sale economice și naționale".

D. Politis citește următoarea declarație:

„In urma declarațiuneî delegațiuneî bulgare, ținem să declarăm că pentru a ajunge la un acord cu Bulgaria, Statele aliate, deferând de dorințele marilor Puteri și ale României de a ajunge cât mai repede posibil la încheierea păcei, aŭ făcut dovada celui mai mare spirit de conciliațiune și s'aŭ inspirat de la nevoia de a stabili între Statele balcanice un drept și echitabil echilibru.

Delegațiunea greacă e adânc convinsă că acordul stabilit în mod atât de fericit nu răspunde numaî situațiunei actuale de fapt, dar că el este și conform cu interesele permanente ale Statelor interesate.

Delegațiunea greacă e convinsă că cuvintele cari s'au pronunțat nu vor putea infirma întru nimic valoarea juridică a tratatului.".

Serbia și Muntenegrul au făcut declarațiuni identice.

D. Titu Maiorescu a luat cel din urmă cuvântul, spunând că declarațiunile cari aŭ fost făcute nu slăbesc întru nimic și nu infirmă valoarea juridică a tratatului ce se încheie și pe care îl consideră ca stabilind o pace definitivă.

Toți membriî conferințeî aprobă.

Sedința se ridică. Membriî conferințeî își strâng mâna.

*

Când s'a redactat introducerea tratatului, d. Politis a cerut să se pue și cuvântul *echilibrul balcanic*. D. Radef, delegatul bulgar s'a opus ca să se vorbească de echilibru în tratat.

*

Un schimb de vederi s'a făcut între delegațiunea bulgară și primul nostru ministru pentru reluarea imediată a raporturilor diplomatice între România și Bulgaria.

*

Erî d. Venizelos a oferit delegațiunilor sârbe și muntenegrene un dejun la Capșa.

*

D. Titu Maiorescu a primit din partea primului ministru al Angliei, sir Eduard Grey, o telegramă prin care îl felicită în termenî călduroși pentru rezultatul fericit al conferințeî de pace.

*

D. Venizelos va pleca Marți seara la orele 11.45 la Galați.

Miercurî primul ministru al Greciei va pleca cu automobilul din Galați prin Măcin la Constanța, unde se va îmbarca pentru Salonic, iar de aci se va duce la Atena.

I. Fermo.

Prînzul de gală

de la ministerul de externe

Sâmbătă seară, la orele 8 jum. a fost la ministerul de externe, un prânz de gală oferit de d-na și d. Titu Maiorescu, prim ministru și ministru de externe, în onoarea membriior delegațiunilor pentru pace.

La banchet aŭ luat parte toți membriî delegațiunilor balcanice, în afară de d. Venizelos, care este indispus, apoi d-na și d. Titu Maiorescu, d-na și d. Take Ionescu, d. Al. Marghiloman, d-na și d. Dissescu, d-na și d. Arion, d-na și d. Xenopol, d-niî A. Bădărău, M. Cantacuzino, d-na și d. Gr. Cantacuzino, d-na și d. general Coandă, d-niî Moruzzi, Pisosky, d-na și d. Trăsnea Greceanu, d-na și d. Filiti, d-niî Lahovary, colonel Christescu, Crețeanu și Bilciurescu.

La șampanie a luat cuvântul d. T. Maiorescu.

Toastul d-luî Maiorescu

Conferința pentru pace și-a terminat misiunea; ca vu procede mâine la semnarea tratatului definitiv.

Sunt fericit de a exprima încă odată delegaților Statelor balcanice creștine mulțumirile noastre pentru onoarea ce ne-aŭ făcut de a veni la București și să înfăptuiască în Capitala Romănieî opera păcei atât de arzător dorită și atât de plină de făgăduieli pentru viitorul Statelor noastre.

Acordul care a putut să se stabilească în așa de puține zile și unitatea de vederi ce am constatat-o cu acest prilej înseamnă o nouă mare forță în Europa.

Acest rezultat a fost dobândit prin munca neobosită, prin înalta concepțiune, prin devotamentul patriotic și prin spiritul de conciliațiune de care conferința a dat dovadă.

Să ridicăm paharele noastre în sănătatea ilustrilor colaboratorî la marea operă de pace.

Toastul d-luî Pasicî

Primul ministru, d. Pasici, a răspuns:

Cuvintele rostite de iubitul și stimatul nostru președinte, Excelența Sa d. Maiorescu, fac să reiasă bine înalta importanță a operei istorice ce a îndeplinit conferința din București. Delegațiunile carî aŭ avut onoarea să reprezinte țările lor la această conferință, cred a fi putut aduce cel mai bun omagiu Romănieî și Suveranului ei asigurând popoarelor balcanice pacea pentru viitor. Sarcina noastră odată împlinită, prima noastră datorie este de a exprima cu acest prilej sentimentele noastre sincere de adâncă mulțumire pentru primirea binevoitoare și ospitalieră ce am întâmpinat în nobila capitală a Romănieî. Inainte de toate, sentimentele noastre se îndreaptă către persoana venerată a Majestățeî Sale Regelui Carol, ale cărei înalte virtuți, înțelepciune și dreptate aŭ ridicat România la un grad de cultură și putere, cari fac din ea un prim factor politic la sud-estul Europei. In timpul gloriosaseî domnirî a Majestățeî Sale Regelui, Romănia și-a câștigat un titlu irevocabil la recunoștința popoarelor balcanice, mai întâi prin generoasa sa participare la opera emancipăreî lor și apoi prin rolul istoric ce a îndeplinit acum în modul cel mai eficace în favoarea echilibrului balcanic care pune o nouă temelie pentru propășirea viitoare a acesteî părți a Europei. Mulțumim de asemenea ciminților barbați de Stat cari compun guvernul Majestățeî Sale și al cărui venerabil președinte, D. Maiorescu, prin marele său talent, prin curtenia sa, și prin experiența sa a știut, cu o siguranță și o repeziciune, demne de admirațiune, să ducă la bun sfârșit sarcina acesteî conferințe pentru pace. Fac urări ca România să rămână totdeauna în fruntea națiunilor ce reprezentăm, arătându-le calea ordineî, a păcei și a progresului. Ridic acest pahar în sănătatea și gloria Majestățeî Sale Regelui Carol, a ilustrei sale Case, a guvernului regal și a propășireî acesteî frumoase țărî.

*

Banchetul s'a terminat la orele 11 seara.

*

La banchet s'a servit următorul

MENU:

Consommé à la D'Orsay
Truites de Sinaia Belle Meunière
Selle de Chevreuil Valencia
Mousse de Bécasses aux Truffes
Neige aux Perles de Carpathes
Poularde de la Bresse à la Broche
Salade Américaine
Fonds d'Artichauts Favorite
Glace Capșa
Desserts
Porto Doré
Montrachet
Bonnes-Mares
Champagne G. H. Mumm
Extra Dry
Café
Liqueurs Cointreau